

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Consequentibus Pertexens, Quae post beatum S. Xaverij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

64. Parau, metu Badagoram parant sedes mutare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

stinæ; sed Patris Henrichez voluptate incomparabili, cum ic̄ti fœderis peracto ritu Pantagatinos illos seu populi Rectores vidit salubriora iam sapere, sibi que accidere supplices, & molestiarum rogare veniam, quibus illum toto triennio vexassent: at is rebus illorum persanatis gaudebat tantopere, vt suis dolere non posset: flets ergo & benignè complectens, illum sibi spondentes filiorum amorem veterem & obsequentiam, in paterna vicissim recondidit viscera; & difficultates, quanquam grauissimas, iucunde suscepit quæ illi fuerunt deuorandæ in reuiscendis vicatim locis oræ illius singulis, instaurandaque illic diuinæ legis obseruatione sacrorum vsu, & Christianis operibus, præcedentium turbarum occasione diu flocci habitis. Ad hoc illi venere suppetias socij, ex quibus Iacobus Soueræius lethalius recens vinculis ereptus: Christianorum enim coloniam atroci Principis ethnici oppressam tyrannide, in sedes quietas deduxerat, quamobrem tentus, à barbaro Christiani nominis inimicissimo dirè habebatur seruabaturque ad longam, & crudelissimam laniam si apud tyrannum minax Lusitanorum metus quam irati furor minus potuisset, sibi ergo malè ab iis timens liberum dimisit.

At contra toties iam dictam Badagorum gentem, nulla fatis miseros Piscariæ accolæ Christianos vis & cautio tuebatur, excursionibus repentinis ingenti numero armati profuebant, priusque ad muros conspiciantur, quam nuntiarentur moturi ex montibus, & improuisis rei, libertatis, & vitæ cladibus dilacerabant infelices. Quibus fracti & fessi tandem deliberant, agitantque inter se communi consilio oppidorum primores de mutando solo, migrandoque illuc vbi foret gemmarum piscatio commoda, & habitatio à Badagis tuta: visa illis pars quædam littoris Zeilanensis è regione Piscariæ omnium ad hoc aptissima; verum ad eos illuc transferendos, præstandamquè illis possessionem littoris securam, Constantini Proregis expetebantur arma, & animus; ijs impetrandis, nostrorum preces interponunt Parau, & Pardaos ad tricies mille in partem aliquam sumptuum. Non egebat Proregis misericors pectus vlla prece ad subleuandas Christianorum molestias; & commodum: voluebat tunc animo expeditionem, quam si Deus euentu secundo dignaretur, & conducebat magnopere desiderio Parauorum, futura erat rei Lusitanæ perutilis. Iafanapatanum à nobis non semel, antehac nominatum, pars est insulæ Zeilani longè in mare procurrens acumine, septentrioni obuersa, ipsaque aded & regnum, & insula; quoties maris restagnatione depressioribus inundatis à Zeilano diuiditur. Leucas ab occasu obrinet quadraginta, sexque insuper ab ortu, ad austrum quæ latior quatuordecim, ad septentrionem quæ definit tres tantum, molle spirat, & beatum cœlum, abundat solum palmis, & aromaticis fruteris & iugi perennium fontium irrigatione; & quanquam vix nono subtrionibus situm gradu, gaudet tamen frigore peramœno. Verum tot naturæ delitiis locuples, parere cogitur iniquissimo, & crudelissimo tyranno,

64.
Parau, metu Badagoram parant sedes mutare.

ranno, is est qui Manare sexcentos martyres cum necasset; ne filij quidem abstinuit sanguine, sed optimum principem vnus apud patrem Christianismi reum impius pater interfecit, & nondum salutaribus ablutum vndis proprio cruore baptizauit; is idem tyrannus est qui Regem Trichenamalæ puerum regno spoliauit; qui regem Tricheuabandarem, ex tumultibus intestinis in ditionem suam fidemque susceptum, perfidus prodidit & de medio sustulit, vt auro quod secum tulerat potiretur, (erat vero is Tricheuabandar Zeilani regum successor legitimus, qui se sole videlicet prognatos, excellentia singulari inter alios reges iactant) Nauis præterea Lusitanorum nulla, tyranni littus præteruehebatur, subitura in sinum difficilem qui à vadis Cailai, ad oras insulæ pertingit, quin ei statim scelerosus latro prædabundus instaret, maximè si aduerso mari allisa in littus solueretur. Visus igitur est ferri diutius non posse tantus, tam vicinus, tam potens hostis, & nouis se in dies viribus, & regnis efferens, quibus paulatim Zeilani totius imperium affectabat: decreta in regio Indiarum Senatu aduersus illum classe, bis mille quingentos in eam Prorex legit, florem militiæ & auso cuius arduo suffectorum, nisi melior pugnando fuisset quàm parendo. Proregem comitabatur P. Quadrius, & culta regio Trichenamalæ Dominus quem ducebat Prorex ab se restituendum in regnum insulæ, quod nouum iam annum Iafanapatani rex vsurpabat, interea vero in seminario S. Pauli educatus ab nostris optimus iuuenis certam spem fecerat regni sui ad Christum perducendi, si foret in illud repositus. Primum Goa Prorex anni 1560. Octobris duodecimo soluit expectaturus Anchediæ dum classis reliqua sequeretur quadragesimo ab Goa milliari. Est vero Anchediua insularum duodecim velut quidam glomus (quod significare vox indica dicitur) harum vnã commendat amplitudo atque amœnitas, sed multo illustrius Gamæ memoria indagatoris Indiarum, qui enauigato per vndecim menses Oceano, fessam classem illuc applicuit, & aliquantisper cum suis recreatus, vela in Lusitaniam conuertit. Eius insulæ habitator anachoretæ quidam Iogus, quanquam senex vitam octo illic annos exigebat pœnis voluntariis crudelẽ. Nihil præter se suum possidebat; domus illi cauerna; lectus silex; vestis propemodum nuditas; victus quantum pugnus orizæ caperet demensum; ac ne quotidianum quidem; potus de saxo cauernæ frigida. Quæ illi vitæ norma ingentem latè famam exciuerat, inuisebatur tanquam miraculum longinquo piorum ambitu, tangebatur, etiam à Brachmanis, adibatur quoque in speluncam ea opinione ducendæ ex illa sanctitatis, vt inde progressi expiatis se ad purum à labe omni somnarent. Voluit & Prorex dum staret in anchoris hominem videre: cernensque senem incanum, seminudum, squallidum, macilentum, sed ore alacrem, modestè humilem, nihil de Iogorum supercilio ferentem, indoluit scilicet misertus infelicis tam ærumnosos labores, dæmoni sudantis per quos fieri, sanctus potuisset, adiectoque pro sua eximia pietate ad.

65.
Mira Iogui
in signis cõ-
uersio.